

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTELE :

In Capitala : Pentru 1 an 30 lei; 6 luni 15 lei; 3 luni 8 lei.
In Districte : „ 1 an 26 lei; 6 luni 13 lei; 3 luni 10 lei.
In strainatate : „ 1 an 48 lei; 6 luni 24 lei; 3 luni 12 lei.

Director : D. AUG. LAURIAN

Pentru Abonamente, Anunțuri și Reclame a se adresa :

In Romania : La administrațiune, *Tipografia Stefan Mihălescu*, Strada Covaci, Nr. 14 și la corespondenții ziarului din județe.
In Paris : La *Société Havas*, place de la Bourse, 8.
In Viena : La *Heinrich Schalek*, I, Wollzeile, 12, Biroul Central de anunțuri pentru Austro-Ungaria.
In Hamburg : La *Adolf Steiner*, Gänsemarkt, No. 58, Biroul de anunțuri pentru Germania.

ANUNCIURILE :

Linia mică pe pag. IV 30 bani. Reclame pe pagina III-a 2 lei.
Reclame pe pagina II-a 5 lei. Scrisorile nefrancațe se refușă.
Articolii nepublicați nu se inapoiază.
Pentru inserții și reclame, redacțiunea nu este responsabilă.

Prim-Redactor : STEF. C. MICHAILESCU.

STIRI TELEGRAFICE

din ziarele streine.

Berlin, 5 Aprilie.

Socialiștii germani au indus poliția în eroare. Zicând că vor ținea congresul în Elveția, sub nume false au plecat la Kopenhaga. Poliția din acest oraș nici n'ar fi băgat de seamă ce se petrecea, dacă numărul cel mare de oameni străini nu i-ar fi atras băgarea ei de seamă. Congresul desbătuse politica socială a principelui de Bismarck și a hotărât s'o combată. Mai departe s'a decis forțarea luptei cu capitalismul precum și înființarea unui monument pentru socialistul Marx. Din Rusia, Franța și Elveția au sosit adrese de aderare. — Un ziar socialist a părut la congres recomanda ca aderinții danezi și germani să se țină strict pe tărâmul parlamentar.

Berlin, 5 Aprilie.

Maiorul Goltz, autorul cărții asupra lui Gambetta, a ținut în clubul militar o conferință asupra educației militare a junimii din Franța, și o află din punctul de vedere moral eselență, pe când partea tehnică o declară mediocră.

Roma, 5 Aprilie.

Ca reprezentant al Papii la încoronarea țarului în Moscova e numit definitiv Monsignorul Vincenzo Bannutelli, și va fi însoțit de doi prelați, de părintele Snidi și atașatul dr. Nanzio.

Londra, 6 Aprilie.

Poliția a arestat în apropiere de Fleestreet un Irlandez în a cărui giamantan se află 100 de kilograme de dinamită.

Intrebat fiind, n'a voit să dea asupra persoanelor sale nici o deslușire. — Din Windsor poliția a primit amenințări că va fi aruncată în aer. Garda sa întărit.

Berlin, 7 Aprilie.

„Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ scrie cu privire la coniecturile asupra unei triple alianțe în contra Franciei următoarele: Nici una din cele trei Puteri, orientându-nă după politica lor de pace, n'o credem capabilă de tendințe agresive în contra vr'unei Puteri străine și mai puțin în contra Franciei. Creдем că ast-fel de coniecturi le-am putea pune în domeniul fabulelor. Nu e nici un motiv care să siliască pe cele trei Puteri, sau cel puțin pe una din ele, a avea tendințe vrăjmășești în contra Franciei; asemenea nu există nici un motiv a crede pacea amenințată din partea Franciei.

Numal temerea că o schimbare de guvern în Republică ar putea trage după sine o turburare de pace, ar putea oarecum motiva faima, că guvernele celor trei Puteri s'ar fi aliat, sub pretextul susținerii păcii, cu cuget rezervat în contra Franciei, dar și aceea numai atunci ar avea temei, când în țara Galilor s'ar scula un bărbat s'au s'ar arbora drapelul unui principiu, care ar apela la pasiunile poporului francez și ar căuta să-i întărească prin vătura de sânge noul său guvern. Intr'un astfel de caz, ne întrebăm, mai poate fi una din cele trei Puteri sigură de neătarnarea de azi, când ar veni Franța cu război și le-ar bate pe una câte una.

In cazul unei victorii raportate de Franța asupra Germaniei, situațiunea europeană s'ar schimba și ar deveni jicitoare diplomatică și militară atât pentru Italia cât și pentru Austro-Ungaria; în cazul unei victorii franceze asupra Italiei, s'ar crea o stare de lucruri foarte jicitoare pentru Austro-Ungaria, căci granițele Franciei s'ar întinde spre răsărit și regatul Italiei ar ajunge în dependență față de Franța. Nu mai puțin supărătoare ar fi această schimbare de lucruri și pentru Germania. In cazul unui atac direct asupra Austro-Ungariei, Franța are nevoie imperioasă de alianța Italiei. Tăria și siguranța Austro-Ungariei e însă pentru Germania de cea mai mare necesitate. Nu există un politic german care să accepte situațiunea ce s'ar crea, când Austro-Ungaria ar fi slăbită, sau când ar fi dugmănoasă, din cauză că ar fi fost părăsită de Germania. Prin urmare e logică concludsiunea ce se impune de sine : că Germania, Austro-Ungaria și Italia să se țină stins una de alta pentru susținerea păcii. Pentru a vedea că, atunci când arde casa vecinului, și casa proprie e în pericol și că pentru a sări în ajutorul lui nu trebuie să fi avut de mai înainte un tratat în scris cu el, credem că nu e nevoie de alianțe în scris. *Tua res agitur dum paries proximus ardet.* Logica istoriei e destul de clară pentru a convinge pe fiecare Putere, că nu e bine să aștepte până bate

pericolul și la ușa ei, nici consult să se izoleze, sacrificând interesele unui interesat.

Serviciul Telegrafic al „României Libere“

7 Aprilie — 3 ore seara.

Berlin, 7 Aprilie.

„Gazeta Germaniei de Nord“ vorbind despre părerile presei europene asupra unei preținse triple alianțe contra Franciei, zice : „Nu credem că trei puteri cu totul pacifice ar fi dispuse se ia parte la o alianță având o tendință agresivă contra unei a patra puteri oare-care, încă mai puțin contra Franciei.“ Gazeta oțioasă continuă declarând că toate noțiunile răspândite asupra unor angajamente preținse a trei puteri din centru contra Franciei trebuie considerate ca fabule; căci nu există pentru căle-și trele nici un motiv de rea-voință contra Franciei. Temerea că pacea europeană ar putea fi turburată de către Franța, nu ar fi justificată decât dacă, în urma unei confuziuni interioare în actuala stare politică a Franciei, un om sau vr'un principiu ar parveni a se face stăpân pe guvern și va căuta a se întări în usurparea sa făcând apel la înclinările resboinice ale națiunii. Gazeta conchide zicând că în adevăr flă care din marile puteri trebuie să apere pacea generală dacă vr'una din ele e amenințată d'a fi atacată, dar pentru o asemenea politică nu e trebuință d'a incheia tratate de alianță.

7 Aprilie. — 9 ore dimineața.

Berlin 7 Aprilie.

Principele de Bismarck a trebuit din nou să se pue în pat. După informările „Gazetei Germaniei de Nord“, Consiliul federal are să se ocupe în curând de sporirea impozitelor de vamă asupra granelor.

Paris, 7 Aprilie.

D-l Louis Veillot, celebru publicist catolic, a murit.

Constantinopol, 7 Aprilie.

A doua ședință a Conferinței pentru alegerea noului Guvern al Libanului, a fost amânată, d-lul de Nelidoff, ambasadorul Rusiei, lipsindu-i încă instrucțiunile.

Neapole, 7 Aprilie.

Principele egyptian Hussein, frate mai mic al Khedivului, s'a imbarcat pentru Alexandria.

Pesta 7 Aprilie.

Trei din asasinii Președintelui George de Majlath au căzut în sfârșit în mâinele justiției. Cel de al patrulea, numit Sponga, care a fugit, n'a fost încă găsit.

Triest, 7 Aprilie.

Poliția a arestat un Napolitan, pe care îl credea a fi Sponga, dar i a dat drumul îndată dupe verificarea hârtiilor sale. (Havas).

A se vedea ultime seri pe pag. III-a.

București, 28 Martie.

Șcim foarte bine că, în momentele de față, auzul public este aprôpe închis pentru orî-ce temă care nu sună alegeri.

Către acest punct gravitează totă atențiunea și întreaga activitate a taberilor ce așteaptă să se măsore înaintea urnelor suverane.

Pe noi simptomele acesta al mișcării publice am zis că ne bucură, de oare-ce ne place a' l' privi ca expresiunea interesului ce deșteaptă în țară grava cestiunea a trimiterii unui Parlament. Am fi, nici vorbă, cu mult mai voioși, dacă lupta electorală s'ar fi declarat și s'ar conduce în numele, pur și simplu, al unor principii bine determinate, cum au lucrurile aerul de-a se petrece, și dacă sub acoperișul celor două firme, de altminteri foarte puțin semnificative, de *revisioniști* și *non-revisioniști*, nu s'ar consuma scenele atât de pro-saice ale culegerii și ale numărării voturilor după momiele și promisiuni vătămătoare statului, după îngădueli fiscale, după numiri nemeritate, după tot arsenalul în fine al concesiunilor și al intereselor curat personale.

Scoala este deja făcută, și cu greu vom scăpa de ea.

Ar fi de sigură muncă pierdută și predică în pustii, să voim a trage acum programa unei elecțiuni model, care ar fi poate minunată ca ideeă, dar după care n'ar urma nimeni, și guvernul mai puțin de cât toți.

Talismanul formării majorităților fiindu-i de mult descoperit și încercat, el n'are să experimenteze totmai acum alte noul secrete pentru dobândirea unei voințe a cetățenilor alegători.

Influența „morală“ e de ajuns. Și ea a pătuns până într'atât în viața noastră politică, în cât a devenit ceva organic și normal.

Dacă alegerile au însă o importanță excepțională în activitatea unui Stat constituțional, și dacă critica mijloacelor de-a prinde voturile merită de deosebită atențiune din partea presei, spre-a împiedica, pe cât îl e putință, practica incorectă sau culpabilă a constituționalismului, — totuși nu e un cuvint ca, în timpul campaniilor electorale, să nu mai vedem și să nu mai auzim de cât urne și alegători !

Pare în adevăr că a și sosit momentul, când obiectul preocupării generale va fi puțin eclipsat de-o cestiune cu mult mai înaltă de cât aceea a viitorului Parlament.

Cel interesat de sentința dela Londra umbli pe capete să asigure rati-ficarea ei.

Austro-Ungaria voește, în deosebii și în orî-ce chip, să ne stoarcă acum adesiunea la cele hotărâte de Puteri în privirea Dunării, fără știrea și fără voia noastră, fără lege și fără cruce, cum nu s'a pomenit vre-o dată în aplicarea onestă a dreptului public european.

Se șcie că, puțin în urma conferinței de la Londra, Anglia, după înțelegerea luată cu cele-l-ante Cabinete, și după stăruința neînvinșă a cume-trei de Austria, a luat inițiativa de-a catechisi pe d. Ghica în sensul vederilor conferinței, ca d-sa să lucreze apoi asupra guvernului și să l' facă a se incovoia, sub fel și chipuri de greutăți, sub înfățișarea atâtor fantasmagorii sperioase, în jocul cărora diplomația e foarte abilă, și prin cari ea reușește infalibil, dacă se întâmplă să întâlnească pe George Dandin.

De la București, oficios s'a răspuns pretutindenți agenților noștri: *non possumus*, și atitudinea noastră, precum țara întreagă șcie, din chiar declarațiunile categorice ale guvernului, în ultimele zile ale încetului Parlament, — este atitudinea de neprimire și de absolută libertate de acțiune, față cu-o incheere ce, pentru noi, e ca nulă și neavenită, ca act ce poate figura foarte bine în arhiva diplomatică, fără cea mai mică obligațiune însă pentru Statul român.

La adresa oficială ce Anglia, ca decan al conferinței, a trimis oficiului nostru de externe, spre a' l' cere adesiunea, — nu s'a răspuns încă nimic, după cele ce-am putut afla, de oare-ce nici Regele, nici Parlamentul nu erau prezenți la sosirea notei engleze, ca cele două puteri luminate ale Statului să se consfătuiască cu guvernul, și acesta să poată prin urmare da, la rindul său, un răspuns în adevăr constituțional.

Acea notă e și până azi ținută în suspensiune, de și răspunsul nu este greu de înțeles în urma celor rostite de Președintele consiliului în replica

sa la interpelarea d-lui Kogălniceanu, făcută, către sfârșitul sesiunii, în cestiunea Dunării.

D. Brătianu a vorbit atunci cum cugetă țara, și de aceea am fost toți una ca să l' susținem și să l' aplaudăm în bărbăteasca și patriotica hotărîre de-a respinge neted incheerea nedreaptă ce ni se fabricase la Londra.

Aflăm că presiunile s'ar repeta acum cu mult mai energic, ca Austro-Ungaria să se vadă, cu o zi mai înainte, sigură de supunerea noastră.

Noi credem că epoca concesiunilor și-a amenințării a trecut deja de mult; că țara, ca și guvernul, a dispus de timp îndestulător spre a nu mai umbra nedecisă; că or-ce mijloce, spre a ni se impune sentința de la Londra, sunt astăzi zadarnice, de oare-ce un popor nu se joacă cu soarta și cuvintul lui după inspirațiunii de momente, ci după calcule mature și lungi meditațiuni.

Dacă puterile cred însă că vor putea să obție de la un alt guvern ceea ce d. Brătianu, cu autoritatea și popularitatea sa, nu e în stare să facă, cu toată bună-voința ce-ar avea de altminteri de-a servi pe împăratul Austriei și Craiul Ungariei, cu care d-sa a stat la masă de-a mâncat dintr'un blid, — apoi să ne dea voe înalte Puteri ale spune verde că se înșală amar, când speră de vr' scoate șarpele din gaură cu mâna opozițiunii, și că totul ar depinde, spre a fi robiți de vecei Austriei, de la o simplă schimbare de guvern !

In cestiuni de estieroare, când guvernul este corect, el nu poate și nu trebuie să cadă.

Țara și mai călduros l' va susține, iar el datorie are să rămână la post și să apere cu tărie sfințele drepturi ce avem asupra secularului fluviu românesc.

CRONICA ZILEI

Ministerul agriculturii și domeniilor se va inființa în Aprilie.

Se zice, că persoana designată pentru acest departament este d. I. Cămpineanu.

Din izvor oficial.

Majestatele Lor sosind la Villa Spinola Lună 14 Marte, a doua-zi, Marți dimineață, prefectul Genevei, sindicul, primarul orașului Sestri și un delegat provincial au avut onoare de a fi primiți în audiență. Prefectul și sindicul Genevei au fost invitați la dejun, după terminarea căruia Regele și Regina au făcut o excursiune la orașul Voltri, pe marginea mării.

Mercuri, 16 Marte, marchisul Marcello Durazzo avuse onoare să fie invitat la dejun; iar după aceea, însoțind pe majestatele Lor au mers la Villa și la renumitul parc Palavicini, proprietatea sa, făcând toate onorurile Augustilor vizitatorilor.

Joi, 17 Marte, Majestatele Lor S'au dus în trăsură la Genova, situată o oră departe de Villa Spinola. Aci au vizitat palatul Doria, Balbi și partea cea nouă a Genevei, care mulțumită energiei inteligente a sindicului Podesta, din părțile cele mai înalte ale orașului s'au făcut accesibile trăsurilor prin deschideri de strade prea frumoase.

Vineri, 18 Marte, Regele și Regina au bine-voit a primi să ia dejunul la d. consul general al Germaniei și ceaiul la palatul Durazzo, unde marchisul și marchisa Palavicini, împreună cu nora lor, au făcut onorurile acestui mare palat, cunoscut prin una din cele mai bogate galerii de tablouri.

Sâmbătă, 19 Marte, fiind timpul foarte ploios, Majestatele Lor au rămas la Villa Spinola, invitând la dejun pe proprietarii acestel frumoase Ville, marchisul și marchisa Spinola, precum și pe contesa Brunni, soacra marchisului.

Starea sănătății Regelui și a Reginei se ameliorează din zi în zi; aerul cel curat al mării de sigur va contribui în mod simțitor la deplina însănătoșire.

Eri, la ora 1¹/₂, sala Ateneului era aproape plină; lumea venise să asculte al doilea concert simfonic din seria de trei organizată și condusă de d. Ed. Wachmann. Beethoven, Mendelssohn și Schumann au fost maestril aleși să mai răpească lumea câte-va momente din miseriile și nomolul pământesc.

Așteptăm al treilea concert cu inima strânsă de ideia că va fi cel din urmă,

Aflăm că incurând va apare *Cartea verde* a oficiului nostru de externe, care va cuprinde toate actele pivoitoare la cestiunea Dunării.

După cum anunțasem, Vineri s'a ținut la Iași o imosantă intrunire politică.

Intrunirea a fost prezidată de d. general Tell.

Toți oratorii, (dd. L. Catargiu, Kogălniceanu, Tell, Florescu) au conchis în contra revizuirii Constituției. Unul din oratorii, d. Kogălniceanu, a cerut ca deputații cari vor fi aleși sa jure că vor vota în contra revizuirii.

„Ortodoxul“ află că P. S. S. Mitropolitu primat a regulat să se inființeze pe la orașele din eparhia Ungro-Vlahiei, consilii presbiteriale, compuse din mai mulți preoți, a cărora misiune este : a supraveghia purtarea preoților și implinirea datoriilor lor, și a căuta prin sfaturi frățești să îndrepteze pe cei greșiți.

La 1 Aprilie, 2 ore d. am., în localu ministerului de finanțe, va fi a șeasa tragere la obligațiunilor 6 la sută, emise pentru conversiunea obligațiilor rurale.

Spusesem că la pronunțarea verdictului care condamna pe omoritorii din Radu-Vodă soția unuia din ei, a lui Măicănescu, luase otravă și fusese dusă la spital.

Ni se spune azi că în urma antidotului ce i se administrase la o farmacie, femeea a scăpat de or-ce pericol.

După informațiile „Curierului financiar“, consiliul comunal al Capitalii, în urma consimțământului Băncii Naționale, a amănat pentru trei luni de zile plata unor mandate în valoarea de peste 250 mii lei.

Ministrul plenipotențiar al Rusiei, d. Urusoff, va pleca peste câte-va zile la Moscova, ca să asiste la încoronarea țarului.

Se știe că ziua hotărâtă pentru încoronare e 15 Mai.

„Revista Teologică“ e numele unei foi săptămânale ecleziastice.

Redactorii sunt : Const. Erbiceon și Drag. Demetrescu, profesori de teologie la seminarul Școala.

Revista apare în Iași. I urăm viața lungă.

Azi, Lună la orele 8 seara societatea „Concordia Română“ (calea Rahovei No. 16) va ținea ședință cu orî căți membrii vor fi prezenți.

Primim din partea unui cetățean o scrisoare în privința canalizării stradelor. Spațiul nepermițându-ne pentru azi a împărtași copriusul acesteii scrisori, vom reveni asupra canalizării stradelor Capitalei îndată ce vom avea și informațiunile noastre esacte, pentru ca să putem scrie în cunoștință de cauză.

Sunt numiți :

D. Gr. Ciupescu, actual jude al ocolului III din capitală, în aceeași calitate la ocolul V în locul d-lui C. I. Parvulescu, care trece în postul ocupat de d. Gr. Ciupescu, conform cerevei ambilor judecători.

D. E. Băican, autorul vestitelor *Palavere*, ne trimite o scrisoare, în care l' arată mahnirea, că „Resbolul român“, reproducând sub titlu *Colăcel* unele din anecdotele sale, le dă titluri de cari autorul este străin și sub aceste titluri i se păstrează semnătura. D-nia-sa nu voește, și cu drept cuvint, să fie introdus în

sificuile personale, de care s'a fugit tot d-a-una, și încă fără știrea sa.

INTRONIREA DE LA IASI

„Pactul Social“ ne aduce știrea despre cele petrecute în adunarea de la Iași.

Intrunirea s'a deschis la 2 ore, sub președinția generalului Tell.

Au vorbit d-nii C. Șuța, L. Catargi, Vernescu, general Florescu și Al. Lahovari.

Intrunirea s'a redeschis apoi la 8 ore seara.

De astădată au luat cuvântul d-nii Blarenberg, general Tell, Al. Holban și M. Cogălniceanu. Acesta a terminat propunând o rezoluțiune pregătită de delegațiunea opozițiunii-uite.

Rezoluțiunea cuprinde:

1) Aprobarea purtării opozițiunii-uite în parlament, a Adresei către rege și a dăreii de seamă către alegători;

2) Pronunțarea în contra orîi căreia revizuirea a constituției;

3) Resistarea, refuzarea orîi-cărui concurs acestui guvern, și lupta prin toate mijloacele constituționale pentru răsturnarea lui;

4) Condamnarea culpabilei administrații practicate de guvern în țară și mai cu seamă în Moldova.

5) Apelarea la patriotismul, abnegația și spiritul de concordie al alegătorilor.

6) Declarațiunea că opozițiunea unită e gata să ia răspunderea situațiunii.

IARASI FRIGA DE DACO-ROMANIA

Ziarele ungurești sunt foarte supărate pe noi; nu le place că spunem adevărul, așa verde cum este, și că arătam poporului român, fără sfiță, ținta spre care trebuie să tindă, idealul a cărui realizare este singură în stare a'i asigura pentru veci independența politică și viața națională.

«Pester Lloyd» de la 5 Aprilie ne denunță că propagăm pe față daco-românismul. Această propagandă nu o găsește periculoasă într-un cât privește îmbrățișarea idealului unirei naționale de către guvernul românesc.

Partida «roșie» sau național-liberală s'ar fi folosit, pe când era în opoziție, de ideea unirei naționale numai ca de un mijloc de agitațiune; astăzi ea este compusă de elemente oportuniste mult mai numeroase de cât să 'și bată capu ca astfel de chimere.

«Pester Lloyd» se teme însă de influența ce putem exercita, propagând daco-românismul, asupra Românilor din Ardeal; articolele noastre par anume scrise pentru publicul cetitor Ardelean. Și în adevăr efectele acestor agitații naționale ar fi început deja se ivi. În Ardeal se manifestă pe ici pe colo începuturile unei Irredente românești, hotărâtă a nu se da înapoi dinaintea nici unui mijloc. Ziarul austro-unguresc face deci următoarea propunere guvernului din Peșta: de ce vreme constituția țerei românești nu poate permite d-lui Brătianu să suprimă «România Liberă», în cas când această s'ar cere de către Austro-Ungaria, — guvernul unguresc să urmărească cu cea mai mare asprime pe acei supuși ai sei de naționalitate română, cari ierău ca un evangheliiu profetiile «României Libere» despre ruina apropiată a imperiului austro-ungar.

Ast-fel scrie «Pester Lloyd» și noi datorî suntem a'i mulțumi, pentru că convins este în fine că o Irredentă Românească nu trebuie să se caute în

București, ci acolo unde Ungurii o provoacă prin despotismul cel mai mișelesc; politica noastră de revendicare națională, sau, cum le place Ungurilor să o numiască, «daco-românismul», nu este o politică artificială, eșită din creierii cător-va agitatori, ci idealul care se impune întreg poporului românesc prin trecutul său, prin trebuințele existenței sale și la propagarea și realizarea căruia Ungurii încă contribuiesc după puteri prin politica lor de cotropire contra elementului românesc de peste munți.

O eroare însă comite «Pester Lloyd» când crede, că ar putea să existe Român, fie ori-unde și ori în ce pozițiune socială și politică, care să nu hrănească în sufletul său acest ideal. Toți suntem daco-români în inima noastră, căci nu putem fi alt-fel; că unii sunt «oportuniști» aceasta nu înseamnă nimic; oportunismul este un mijloc și nu un scop. De ce să mai tănuim ceea ce este fiind-că trebuie să fie?

DIN TRANSILVANIA

Se mișcă și Românii din părțile despre Maramureș ale Transilvaniei. Iată telegrama ce primesc «Gazeta Transilvaniei» din Zela:

Zila 4 Martie.—Telegr. «Gaz. Trans.»

Alegătorii români din cercul electoral Cehul Silvaniei intrunindu-se în ziua de 2 Aprilie în Băsești într-o conferință, în număr foarte mare, au protestat unanim în contra proiectului de lege privitor la scoalele secundare.

Onoare Selăgienilor! Fi-va cel puțin mișcarea lor un stimulant incurajator pentru Maramureșeni și Bihoareni? Aceste teritorii românești au destul români cu inimă; pentru ce ar rămânea mai pe jos de cele alalte?

Sub titlul *cavalierism asiatic*, cetim în «Gazeta Transilvaniei»:

În noaptea de Duminecă spre Lună nișe-a cavalerii necunoscuți au demonstrat dinaintea locuințelor cător-va domnișoare din familii române și săsești din Sibiu, aruncând la unele cu pietre în ferestre. Se dă cu socoteală, că acest act de cavalerii hotentoti eși ar sorgința în următoarea caracteristică întâmplare: Iuriștii de la academia de stat din Sibiu, cari se compun din Români, Sași și Maghiari, voind să aranjeze un bal nu s'au putut înțelege, de oare-ce ascultătorii maghiari, cari sunt în minoritate, pretindeau că să fie ales a tout prix de președinte al comitetului un maghiar. Români și Sași n'au voit să cedeze acestei pretențiuni nebasate și îngâmfate și despărțindu-se de colegii lor unguri, au arangiat un bal „al iuriștilor Români și Sași”. Domnișoarele, cărora li s'a făcut demonstrațiune Duminecă noaptea, erau dintre acele, care au luat parte la acel bal infrumusețând cu prezența lor petrecerea tinerilor iuriști Români și Sași. Halal să le fie celor ce se îndeletnicesc c'un asemenea cavalierism barbar și asiatic.

Felicităm din inimă pe Româncele cari au isbutit să 'și atragă urgia ungurească: e cea mai prețioasă din podoabe. Întâmplarea să le serve însă de învățătură; ceea ce am cerut în tot-deauna, pentru demnitatea Românilor de peste munți, a fost de a nu se mai ivi nicio Româncă și nici un Roman la petrecerile ungurești, iar petrecerile românești să le păziască de moluma ungurească.

În contra tinerimei române de la Academia de drepturi din Sibiu, s'a

inceput din partea autorităților și ziaristicii ungurești o prigonire inversunată. «Pester Lloyd» vestește, că s'ar fi descoperit autorii scrisorilor de amenințare contra rectorului Academiei și directorului gimnasiului unguresc; ei ar fi sease tineri români ascultători de drept. Tot dēnșii ar fi, prin consecuență, autorii spargerii ferestrelor lui Miron Roman etc.

Suntem incred-nțați că tinerimea românească din Sibiu e mândră de această prigonire ungurească. Ea nu 'și va perde cumpătul în fața ei.

Posițiunea actuală și viitoare a Patriarhului de Constantinopol.

Cetim în «Ortodoxul»

D scursul ce a ținut P. S. Eșarhul bulgar la deschiderea sinodului, a făcut o mare senzațiune în Constantinopol și a deschis ochii Grecilor, să vadă posițiunea deplorabilă în care se află Patriarhia ecumenică și pericolele de care ea este amenințată, — consecinți inevitabile ale politicii greșite și condamnable a Patriarhilor.

Patriarhia de Constantinopol a comis greșala neertată de a asculta sfaturile unor capete esaltate cari voiau și încă voesc a întrebuița autoritatea patriarhului ca un mijloc pentru scopuri naționale grecești. Ei au voit și voesc, prin influența Bisericii, să grecezeze diferitele popoare de alte naționalități, cari locuiesc în provinciile turcești; dar Patriarhul și consilierii sei au uitat, că mai ușor este a opri cursul unui fluviu, decât a suprima simțul național al unui popor.

Când Bulgarii, sunt acum 20—30 ani, au voit să aibă episcopi bulgari săi cel puțin cunosători de limba bulgară, patriarhia a refuzat această cerere așa de legitimă și modestă, crezând-că acordând-o ar comite o crimă de înaltă trădare către națiunea greacă.

Când acum câțiva ani Albanezii au voit să facă un început pentru dezvoltarea limbii și literaturii lor, episcopii greci, sfătuiți de autoritatea bisericească centrală, au căutat prin diferite circuli să combată o asemenea tendință, susținând că sub mișcarea națională se ascunde o propagandă catolică.

În fine cât privește pe frații noștri din Epir, Tesalia și Macedonia, sunt cunoscute persecuțiunile ce ei suferă din partea autorităților bisericești, și se știe că Patriarhul, tot cu scopul de a împiedica lăptirea tendințelor naționale ale Românilor de peste Dunăre, a mers până a provoca ruperea legăturilor între Bisericile din România și Constantinopol, ascultând sfaturile ce li se dau de ziarele grecești, cum că declarându-se Biserica Română schismatică, Români de peste Dunăre s'ar lăsa de opera începută. Dacă ne-am întreba, ce interes al Bisericii sau al Patriarhiei se amenință dacă în comunele românești se înființează școli românești, sau în ce se vatămă ortodoxia dacă Români nu mai voesc limba greacă ci cea română, — nu am putea găsi un alt răspuns și o altă explicațiune, de cât că episcopii greci cu patriarhul în frunte, caută să facă propagandă în interesul naționalității eline. Astfel dar Biserica, care trebuie să fiă muma comună a tuturor, este numai pentru unii muma, iar pentru alți ciună.

Dacă ne-am întreba mai departe, care sunt rezultatele ce le a obținut Patriarhul și sateiții sei din această politică imprudentă și antichreștinească, găsim răspunsul în susmenționatul discurs al P. S. Eșarhului Bulgarilor, care cu o mândrie legitimă pentru progresele națiunii sale afirmă, că jurisdicțiunea Eșarhiei nu se mărginește în Principatul Bulgariei și

în Rumelia orientală, ci se întinde și asupra Turciei și Macedoniei. Ce schimbare! Acum 20 de ani patriarhul cu al sei 'și băteau joc de cererile umile ale Bulgarilor, și în orgoliul lor teologii greci propuneau, în congresul ținut în anul 1864 Februarie, ca expresiunile: episcop bulgar și Biserica bulgară să se depărteze, pentru că Biserica să nu c'za în barbaria! Astăzi eacș Eșarhul bulgar cu jurisdicțiune mult mai întinsă și cu o autoritate și putere mai mare de cât însuși Patriarhul ecumenic.

Acestea sunt rezultatele conduitei pécătoase a prelaților greci și a persecuțiunilor lor, pe care P. S. Eșarhul Bulgar le stigmatizează precum urmează:

„Necesitatea (strămutării Eșarhului la Constantinopol) a devenit cu atât mai simțită, cu cât P. S. S. Mitropolitul Patriarh el grecești pentru scopuri politice și în înțelegerea cu propagandele grecești, persecutând tot-d'ăuna pe Bulgarii din menționatele provincii (Tracia și Macedonia) și prin influența lor pe lângă autoritățile locale, prin calomnii, amenințări, persecuțiuni și presiuni de tot felul, caută să oprească dezvoltarea lor națională, să sugrume expresiunea simțului național și, desperându-i, să 'i atragă ușor și neimpedica la politica grecească. Această conduită a Prea sântilor Metropolitii greci, care are consecinți vătămătoare pentru Biserica ortodoxă, a adus pe Bulgarii din Macedonia la desperare“.

Cele ce arată aci P. S. Eșarhul Bulgarilor nu sunt exagerațiuni; avem dovezi că asemenea persecuțiuni suferă și Români de peste Dunăre. Prelații greci, abuzând de autoritatea lor și de influența ce au pe lângă autoritățile turcești, precum și de privilegiile ce le-a acordat Sublima Poartă, fac tot felul de neajunsuri Românilor cari voesc a înființa școli românești și a cultiva limba lor. În vederea unor asemenea persecuțiuni Sublima Poartă s'a văzut silită a lua înrăchilor greci toate acele privilegii, de care se serveau numai ca de niște arme pentru a face propagandă grecească. În zadar se plâng acum ziarele grecești, de această măsură a guvernului turcesc. Ceea ce s'a făcut nu este decât o consecință a sfaturilor ce ele au dat necontentit Patriarhului, de a fi nu numai capul bisericeii, dar și capul propagandei grecești.

„Ce facem noi — zice ziarul grecesc *Ανατολικός Ἀστήρ* —, ce facem noi în fața acestora? Unde rămân privilegiile tronului ecumenic, pe cari le-au respectat împărați distincți de la timpul Căceritorului până în zilele din urmă? unde este puterea și influența ierarhilor ortodocși în eparchide lor, când chiar ei însuși după recentele *fermane* sau *berate*, sunt condamnați a fi judecați ca și ori-ce partiolar de tribunalele locale?“

Noi răspundem: capul face, capul trage; precum v'atși așternut, așa v' culcați.

Cu totul altfel ar fi fost lucrurile, dacă patriarhul ar fi arătat către toate naționalitățile din jurisdicțiunea sa, aceeași dragoste ce a arătat către Greci; dacă ar fi stăruit și ar fi dat tot ajutorul său pentru dezvoltarea națională a fie căruia popor din provinciile pe care le păstorește; dacă pe lângă școalele înființate pentru instrucțiunea Grecilor, ar fi stăruit să se înființeze și școli bulgare, școli române, școli albaneze; dacă într'un cuvânt ar fi știut să fie un bun bulgar către fiii săi bulgari, un bun român, către români, precum a fost un prea bun grec pentru greci. Atunci Patriarhul ar fi mare, ar fi tare, și cu drept cuvânt și cu mândrie ar purta titlul de ecumenic.

Așa un Patriarh ar fi necesar și ar face multe servicii bune bisericeii ortodoxe, și regretăm din suflet că Patriarhul de Constantinopol n'a înțeles interesul său și interesul bisericeii. Sfera jurisdicțiunii sale devine din ce în ce mai îngustă;

puterea sa scade; nu va trece mult și 'i vom vedea căzând în neînsemnătatea din care l'a scos Constantin, când a a făcut din Bizanțiu a doua Romă.

LUPTELE ROMÂNILOR DIN ARDEAL

în anul 1848—9 în contra Ungurilor

(de căpitanul Bichmann).

(urmare)

Felul luptei Moților corespunde cu configurația terenului patriei lor. — Fi se baza mai cu osebire pe vechia maximă tactică: „Cine posedă înălțimile, dominează asupra adăncimilor.“ Pe dată ce se apropia inamicul, poporul combatant al învinsurilor celor mai apropiate se aduna prin semnalele de focuri aprinse și tuncul buciului, spre locul amenințat. — Pe coamele munților, pe lângă liniile de înaintare ale inamicului, Moții eși urmăria neliiniștindu-l de pe povănișle acoperite cu păduri și cu stânci. — Ungurii eși vedeau rândurile rărâte de către un inamic căruia nu 'i puteau da de urmă, și la ale căruia focuri nu erau în stare să răspundă cu isbândă. — Când nu se simțeau destul de forți a rezista unui atac inamic, Moții împușcau din ascunzătorii sigure asupra inamicului, pentru ca apoi să se facă pe dată nevăzuți.

Ei cunoșteau, alegeau și apărău cu multă precauțiune cele mai însemnate puncte strategice ale țerei lor. În văile întinse și strimte ale munților ocupau pozițiuni de flanc pe lângă coastele văilor și prăpăstii, în vreme ce copaci mulți și puternici tăiați unui peste alții încheau în adăncime linia de marș. — Cel ce scăpa împușcăturilor bine ținute ale vânătorilor de munte, erau striviți prin trunchiri de copaci și de bucați grele de stânci rostogolite sau erau atacați pe neașteptate, în aripi și de la spate și măcelăriți de lăncierii pedestri. — Se înțelege de sine că o astfel de tactică îngrena enorm mișcările coloanelor inamice. — Unele din aceste coloane fură cu totul nimicite, — altele temându-se de catastrofe s'au văzut nevoite să se reintoacă înapoi (Frica e cam rușinoasă dar sănătoasă. N. R.)

Ungurii se rătăceau mai tot-d'a-una în poteci infundate. Dezvoltarea forțelor era împedecată de ambele laturi ale liniei de înaintare prin coastele cele prăpăstioase ale văilor și prin desimea pădurilor. — Coloanele trimise pentru asigurarea flancurilor, sau pentru încorjarea inamicului, ajungeau într-o pozițiune și mai fatală, — de oare-ce nu aveau aici cunoștințe locale îndestulătoare, nici călăuze sigure.

— Ele gătau văile laterale închise cu copaci tăiați grameși, sau erau atrase în curse prin căți-va pușcași trimiși înaintea lor. — De reușia această stratagemă, nu mai era cu putință nici o scăpare. — Cetele de lănceri și oameni armați cu coase se aruncau cu țipete sâlbatic de toate părțile asupra inamicului surpris și 'i măcelariau.

La lupte mai mari, căpitanii alegeau cu prelecțiune un teren, a cărui conformațiune locală ușura felul luptei lor și slăbia d-savantajele ce se ivesc tot-d'a-una la domnirea între trupe regulate și bande de guerilă. Începutul bătăliei se făcea cu puținele tunuri și cu focul vânătorilor de munte. — Când inamicul vărea destul de sdruncinat, și după ce 'și risipa cartuzele, atunci se aruncau asupra flancurilor inamicului subțiași și lăncierii pedestri formați în mase compacte. Pedestriștea neprevăzută cu arme de foc era însărcinată, în lipsă de cavalerie, și cu urmărirea inamicului pus pe fugă. — Atacurile le făceau cu multă forță și hotărâre, ceea-ce merita cu atât mai multă laudă, în vederea modului lor de armare vechi, a formațiunii lor stricte și greoaie, și mai virtos considerând că ina-

FOIȚA «ROMÂNIEI LIBERE»

— 28 Martie —

JULES SANDEAU

JEAN DE THOMMERAY

Mă așteptam la noutăți dureroase, și, totuși, mărturisesc, aceste destăinuri întrecău toate prevederile mele. De Jean să fi fost oare vorba? Pe ce pantă, pe ce trepte se coborâse acest tēner din înălțimile unde 'l lasasem? Ce lovitură neașteptată 'l putuse arunca în ultimele strate a le unei lumi al cărei contact 'i-ar fi revoltat altădată toate instinctele? Fără să aibă în această privință nici o dată sigură, d-na de Thommeray, prevenită de instinctul de muma, cel mai sigur din toate, atribuia d-nei de R... căderea fiului său.

Ca frumoasa contesă contribuise într-un cât-va, nici eu nu eram departe d'a crede; dar ca acest glob de săpun

se fi cântărit așa de mult în balanța unei vieți, ca acest vânt nebulos se fi desrădăcinat speranța unei familii, se fi pătat onoarea unei case, — iată ce nu se putea explica. Judecata 'mi se rătăcea.

Era târziu. Găsisem pe d-nul de Thommeray în salon; strănsel mână ospeților mei, prea generos ca se caute a mă mai reține, și mă depărtați pētruns de tristețe, revēzēnd în spiritul meu tot ce vēzusem și auzisem.

Intors la Paris, mă gândii se mă achit fără întârziere de însărcinarea care 'mi se incredințase; însă, înainte d'a întreprinde ceva, voiam se știu sigur care erau obiceiurile lui Jean și ce viață ducea. Cu toate căte 'mi isbise azuz și vederea, nu credeam răul așa de profund după cum 'l judecasem la început sub influența mediului auster în care petrecusem câte-va ore: țineam se m'asigur dacă d-nul și d-na de Thommeray nu măreau fără voe importanța neorândelilor fiului lor. Cu toate că nu cunoșeam lumea speculațiilor, aveam în ea căți-va amicit: informațiunile ce 'mi fură date nu 'mi lasară din nenorocire nici o îndoială; totul era adevărat și făcut la lumina mare: Jean nu ascudea nimic din viața lui. Nu trebuie însă să 'și inchipuiască cineva că se vorbea despre el numai într'un mod disprețuitor; avem cunumi de indulgență pentru co-

rupțiunea elegantă și prosperă. Succesele lui la bursă, norocul lui la joc, 'l făceau se aibă în piață mai puțin detractori de cât invidioși, și, pe când familia lui 'l renege, s'ar fi găsit multe altele să 'l adopte cu bucurie. Dar, o-piniunea contemporanilor puțin 'l impresiona; rare-ori vițiu s'a expus mai fără scrupul de cât la el. Traia în fața tuturor cu un fel de ființă a cărei apțiitudine și experiență în a ruina pe copiii familiilor bogate o făcuseră celebră în Paris. Flamentta era numele ei de rășboi; numele din timp de pace, nimeni nu 'l 'a scit vr'o dată. Istoria întâlnirii lor n'ar merita se fie menționată, dacă nu s'ar vedea ca un caracter al obiceiurilor timpului. Într-o Duminecă, pe un soare de vară arzător, Flamentta trecea singură prin grădina Palais-Royal. Îndrăneala umbrelului ei, roșul de pe buze, speța frumuseții pe care o mai accentua încă și strălucirea îmbrăcăminteii, ar fi fost de ajuns se atragă toate privirile; dar ceea ce o semnală mai ales curiosității, era masa enormă de pēr grămădit într'un rēsil de mătase care cădea din creștetul capului până în talie, și pe care 'l purta întocmai ca o raniță. Nici o dată nebunia pērului nu fusese împinsă așa de departe. Estravaganța acestui lux de împrumut inveselește publicul, și, donnișoara neavând nimic în persoana sa care să împună respectul, veni un moment când

să află strănsă într'un cerc de sobri-chete. Fie care 'și da calificarea sa, — femeile să amestecaseră. Negustoresele potolite, cărora lefurile bărbaților le permitea numai un coc modest, lătareț ca o galeță, spuneau că Flamentta e un scandal și 'și rēsbuna cu modul acesta de asprimea soartei. Ea însă, cu înfățișarea mândră și 'nfulmurață, sta neimpresionată în mijlocul mulțimei care se grămădea. Îndrăneala ținutei sale ațată verva celor de față, când d'o dată, sub focul încruciașat al risului și al poreclelor, 'și scoase în grabă resilul în care pērul 'i era închis, și toată acea masă, trasă de chiar greutatea ei, să desfăcu în trâmbe late ș'o inveli ca o manta. Risul încetă, un strigăt de mirare eși din toate pepturile. Jean, care trecea p'acolo, fusese martor la această scenă. S'apropia încetișor de frumoasa curtesană pe care o vedea pentru prima oară, și pe care triumful său descatenat o cam intimidase puțin.

— Doamnă, 'i zise el cu tonul cel mai curtenitor, trāsura mea e la doi pași d'aci, și, dacă 'mi dați voi, voiți avea onoarea să v' conduc. Fără a mai sta la îndoială luă brațul lui Jean, și, din acea zi, nu s'au mai despărțit. Atracțiunea a nomolului, eternă atracțiune a putrefacțiunii morale, — această femeie, de o frumusețe îndoicelnică și de vērștă nesigură, tot așa de lipsită de inimă ca bogată de pēr, avea asupra

lui Jean o influență absolută. Eșea cu ea pretundenți, la pădure, la curse, la teatru; ea 'l conducea casa, era stăpână și suverană. 'Și poate ori cine forma o idee de lumea pe care o primea Jean în casă; femeii desfărate, jucători la bursă, autorii puțin considerabili, z'aristi puțin considerați, micș gentilomi la termenul mōstenirii, și cari, fără ocupațiune și isvoare de existență văzute, traia bine, luxos, — aceștia erau mesenii obișnuiți ai locului în care mă pregătisem să pētrunz. Întreprinderea mea era scabroasă, nu speram nici un rezultat. Nu aveam nici una din însușirile trebuincioase pentru a obține un rezultat în convertirea celor păcătoși; dar, pe lângă binele ce voiam să 'l fac d-nei de Thommeray, aveam și o mișcare de compătimire pentru acest tēner care 'mi fusese scump și pe care 'l cunoșteam așa de cum se cade. În șovăirea soartei sale era un mister care mă atrăgea. Simțeam o trebuință imperioasă d'a cerceta abusul care 'l înghițise; voiam să 'l dau până și în căderea lui, în lipsă de stimă. O probă de interes.

Într-o dimineață mă duc la Jean. Otelul lui era situat într'una din strădele încă deserte care dau în Champs-Elysees. Locuința avea numai un etagiu; grădina dinaintea peronului, verdeața care masca grajdurile și șovănele, 'i dau o înfățișare de colibă. Un servitor, îmbrăcat cu pantalon

MAREBAL

Amintim cetitorilor noștri că astăzi seară se dă marele bal al studenților sub patronajul d-nei princesse Valentina Bibescu.

Mare affluentă va fi, —dar pregătirile sunt și mai mari.

CRONICA NOPTII.

In strada Olteni No. 25 s'a aruncat, nu se știe de cine, o bombă explozivă mică în locuința d-lui Zurrer Haham. A-fără de câte-va geamuri sparte și o spaimă colosală nu s'a întâmplat nici o pagubă.

S'a condus secția 6, un animal anume Ioniță Nicolae, inculpat pentru deflorarea flicii sale în etate de 9½ ani.

S'a condus poliției indivizii Toma Trandafir, Ștefan Dumitru Bionu și Tudor Luca bănuți în jefuirea cu omor a unor locuitori ce mergeau din capitală spre satul lor.

Costache Mitu, cărciumar pe șoseaua Mihală Bravu a găduit pe individul Sterie din comuna Căciulați, plasa Snagov, d'unde fugise acesta cu cutia de bani al bisericii. Furul fiind urmărit de un călăraș și găsit la numitul cărciumar, acesta împreună cu feciorul său au sărit asupra călărașului și l'a bătut, iar pe hoțul l'a făcut scăpat (Secția 52).

Serviciul telegrafic al „României Libere”,

9 Aprilie—9 ore dimineața.

Roma, 8 Aprilie.

Senatul a început discuțiunea bugetului Ministeriului afacerilor străine. Cu această ocazie D-l Pantaleoni a pronunțat un discurs despre care, „Agenția Ștefan” publică analiza următoare: D-l Pantaleoni a recunoscut că conduita Guvernului în ceea ce privește rapoartele internaționale s'a îmbunătățit în adevăr de un an. A criticat cu vioiciune vechiul control Anglo-frances în Egypt și a zis: „Excluderea noastră de la direcția afacerilor egyptiene a provenit mult mai puțin de la Englitera de cât de la vrjmişia încruntată a Franței contra Italiei. —Ne trebuie a pregăti apararea Sardiniei care se găsește amenințată prin prezența Franței la Tunis. —Nu trebuie cu nici un preț să recunoaștem ocuparea Tunisiei de către Franța... Oratorul a crezut că trebuie a adăuga că nu are animositate contra Franței, care se află în timpul de față, dupe dănsul, în prada unei stări bolnavicioase. Termină discursul său aprobând pe D-l Mancini că a sprjinit politica continentală a Italiei pe Austria și Germania.

Roma, 8 Aprilie.

Camera deputaților D-l Magliani, ministru de finanțe, făcând expunerea situației financiare a țării, zice că esențialul veniturilor exercițiului 1882, care e de două-spre-zece milioane, ar fi fost mai mare cu 40 milioane fără inundățiunile cari au pustiit mai multe provincii ale Italiei și ale cărei pagube a trebuit reparate. Guvernul poate cu toate acestea a evita d'a face emisiunea rentei ce Camera a autorizat în ultima sesiune. Ministrul constată progrese economice ce a făcut țara: mișcarea comercială s'a sporit cu 500 milioane în 10 ani; adăuga că guvernul va săi desvolte munca națională fără a cădea în exagerările protecționismului. Bugetul pe 1883 va da asemenea un excedent fără a pune însoțea nici un resurs extraordinar; retragerea hârtiei-monedă care are se înceapă în curând se va efectua fără a provoca cea mai mică incurcătură în afaceri.

Cât despre 1884, ministrul enumără resursele pregătite spre a compensa surimarea completă a impozitului asupra măcinatului; insistă că parlamentul va aproba reviziunea tarifelor vamale; afirmă din nou necesitatea d'a închide Cartamar (?) și d'a menține echilibrul între cheltuielile și veniturile efective ale bugetului. Trebuie, zice d. Magliani, terminându-și espunerea, a consolida rezultatele câștigate și a continua într'un mod progresiv reforma impozitelor noastre spre a întări și crește creditul statului precum și puterea sa financiară.

Pesta, 8 Aprilie.

Oficială — Deputatul Baross e numit secretar de Stat la Ministeriul căilor de comunicație și lucrărilor publice.

Stuttgart, 8 Aprilie.

Regele Carol I de Wurtemberg a petrecut o noapte mai bună; a putut să doarmă câte-va ore; catarul de care suferă începe a eși din perioada acută.

Dantzig, 8 Aprilie.

Aproape de Plehnendorf patru stăvilare s'au rupt și apele Vistulei au năpădit câmpia; locuitorii s'au scăpat pe înălțimi. (Havas).

Primarul Com. București

CONVOCARE

În temeiul înaltului decret regal cu No. 723 din 5 Martie curent și în urma comunicațiunii ce am primit de la d-l ministru de Interne prin adresa No. 4406,

Noi, Primarul comunei București, conform legii electorale, invităm pe toți d-nii alegători, înscrși în listele electorale definitive ale anului curent pentru Cameră și Senat, ca, în zilele mai jos arătate, la 9 ore de dimineață, să se adune spre a proceda la alegerea d-lor deputați și senatori din județul Ilfov, cari vor face parte din noile adunări legiuitoare.

Aceste alegeri se vor face în modul următor:

PENTRU DEPUTAȚI

1. — Alegătorii colegiului 4 se vor intruni în zilele de 10 și 11 Aprilie viitor, spre a alege pe delegații acestui colegiu, potrivit art. 60 din legea electorală, în numărul fixat de această lege în raport cu numărul alegătorilor, în următoarele grupe așezate pe color și anume:

a). Coloarea Roșie (1 grupă).

Alegătorii acestei colorii se vor intruni în localul oficiului civil din roșu spre a alege 4 delegați.

b). Coloarea Galbenă (5 grupe).

Alegătorii grupeii I, compusă din suburbiele: Cișmeaua, Popa-Cosma, Sf. Vasile, Sf. Visarion, Popa Dârvași și Amza, vor alege 9 delegați, în localul școlii de băieți No. 2 din piața Amza.

Grupa 2, compusă din suburbiele: Biserica Eni, Bățiștea, Precupeți-noi, Icoana, Pitar-moșu și Boteanu, va alege 6 deputați în localul școlii de băieți No. 2 după strada Clemența.

Grupa 3, compusă din suburbiele Popa-Rusu, Popa-Ghițu, Armenii, Caimata și Oțetari, alege 5 delegați în localul oficiului civil din coloarea Galbenă.

Grupa 4, compusă din suburbiele: Silivestru și Sf. Ioan-Moși, alege 5 delegați în localul școlii de băieți Nr. 3 de la biserica Silivestru.

Grupa 5, compusă din Suburbiele Dichu și Precupeți-vechi, alege 6 delegați în localul școlii de băieți No. 4 strada Romană (casele G. Stănulescu).

c). Coloarea de verde (5 grupe).

Grupa 1, compusă din suburbiele: Brezoianu, Schitu-Magureanu, Popa-Tatu și Manea-brutaru, va alege 4 delegați în localul școlii de băieți Nr. 4 de pe strada Popa Tatu.

Grupa 2, compusă din suburbiele: S-ții Voivozi, sf. Nicolae din Dușumea și sf. Ștefan (cuibu cu barza), alege 10 delegați în localul școlii de fete Nr. 3 din strada Grivița No. 68

Grupa 3, compusă din suburbiele: Caramdari, sf. Elefterie, sf. Constantin, Gorganii, Mihal-vodă, Isvorul și Arhimandritul, alege 7 delegați în localul oficiului civil de pe strada Mihal-Vodă.

Grupa 4, compusă din suburbiele: Biserica Albă și Spirea-veche, alege 5 delegați în localul școlii de băieți din casa Poenărescu strada Justiției.

Grupa 5, compusă din suburbiele: Spirea-noă și Ghencea, alege 10 delegați în localul școlii sucursale de fete, calea Rahovei Nr. 190.

d) Coloarea Albastră (4 grupe).

Grupa 1, copusă din suburbiele: Radu-Vodă, sf. Spiridon, s-ta Ecaterina, Slobozia, Flămândă și Vlădica, alege 5 delegați în localul oficiului civil din Albastră de pe strada Radu-Vodă.

Grupa 2, compusă din suburbiele: Bărbătescu-noi Bărbătescu-vechiu, Broșteni și Manu cavafu, alege 6 delegați în localul școlii de băieți de pe calea Șerban-Vodă Nr. 156.

Grupa 3, compusă din suburbiele: Apostol și Caramdari, va alege 5 delegați în localul școlii de fete din casa Hagi Ivan de lângă podul Radu-Vodă.

Grupa 4, compusă din suburbiele: Foișorul, Isvorul Staicu, Sărbii și Dobroteasa, alege 10 delegați în localul școlii de băieți de lângă biserica Dobroteasa.

e). Coloarea de Negru (6 grupe).

Grupa 1, compusă din suburbiele: Mântuleasa, Vergu, Negustorii, Olari, Oborul-vechiu și Pantilimonul, alege 5 delegați în localul școlii de fete din casa Palada strada Vântului Nr. 7.

Grupa 2, compusă din suburbiele: Popa-Soare, Aggi și sf. Ștefan, alege 4 delegați în localul oficiului civil din Negru.

Grupa 3, compusă din suburbiele: Ceauș-Radu, Lucaci, Olteni, Udricanii și S-ta Vineri, alege 4 delegați în localul școlii de fete din casa Zotovici, strada Lucaci, No. 30.

Grupa 4, compusă din suburbiele: Delea-vechiă și Delea-nouă, alege 8 delegați în localul școlii primare

Calist, strada Traian, No. 68.

Grupa 5, compusă din suburbia Iancu, alege 11 delegați în localul școlii de fete din casa Hristodor (Ipietru), strada Oborul, No. 3.

Grupa 6, compusă din suburbiele: Oboru-noi și Popa-Nan, alege 8 delegați în localul școlii de fete din calea Moșilor, No. 203.

Acești 137 delegați ai capitalei, intrunindu-se cu delegații aleși de urbea Oltenița, și de comunele rurale din județul Ilfov în zilele de 26 și 27 Aprilie viitor, în localul oficiului civil din roșu, vor alege pe deputatul cerut de art. 63 din constituțiune.

II. — Alegătorii colegiului I de coloarea de verde vor intruni în localul școlii comunal de pe strada Colței, în zilele de 20 și 21 Aprilie viitor, ca să aleagă un deputat.

III. — Alegătorii colegiului II de coloarea de verde vor aduna tot în Ospelul comunal, în zilele de 22 și 23 Aprilie spre a alege un deputat.

IV. — Alegătorii colegiului III din capitală și din comuna urbană Oltenița, vor alege în zilele de 24 și 25 Aprilie, pe cei 6 deputați ai orașului București, în următoarele secțiuni așezate pe color și anume:

Secția 1, (coloarea Roșie). Alegătorii acestei secțiuni vor vota în localul ospelului comunal unde este și biroul central al alegerii.

Secția 2, (coloarea Galbenă). Alegătorii acestei secțiuni vor vota în localul școlii mixte primare de pe strada Clemența.

Secția 3, (coloarea Verde). Alegătorii acestei secțiuni vor vota în localul școlii mixte primare de pe strada Stirbei-vodă (Cuibu cu barza).

Secția 4, (col. Albastră). Alegătorii acestei secțiuni vor vota în localul școlii de băieți de pe strada Radu-Vodă (fostul spital Maternitatea).

Secția 5, (col. Neagră). Alegătorii acestei secțiuni vor vota în localul oficiului civil din Negru (casa Ghencea).

PENTRU SENAT

1. Alegătorii colegiului I de senat se vor aduna la ospelul comunal în zilele de 28 și 29 Aprilie spre a alege un senator.

2. Idem, coleg. II va alege tot în localul ospelului comunal, în zilele de 30 Aprilie și 1 Maiu, un senator.

3. Colegiul Universității din București va alege în ziua de 2 Maiu, pe senatorul respectiv în localul Academiei.

Toate aceste alegeri se vor face după prescripțiile legii electorale și celei interpretative acestei legi.

primar, D. CARIAGDI.

Secretar general, BOLINTINEANU.

Nr. 3841
1883 Martie 17.

ANUNCIU BIBLIOGRAFIC

Literatura populară română de Dr. M. Gaster, cu un apendice: Voroava garmanților cu Alessandru Machedon de Nicolae Costin. — București: Editura Ig. Haiman (Calea Victoriei 74). — Prețul 5 lei.

Buna menageră: Carte de bucate practică, de Ecaterina colonel Steriad (Născută Malaxa). — Edițiunea III. Corectată, adăugită și ilustrată cu 20 de figuri. — Galați: Tipografia I. G. Nebuneli.
Prețul unui exemplar 5 lei n.

A ū apărut:
POEZIELE ȘI NUVELELE

D-lui
DULIU ZAMFIRESCU
Se află depuse spre vânzare în București numai la librăria Graove et Comp. Piața Teatrului. — Prețul 5 lei.

BARBU PALTINEANU

AVOCAT
14, STRADA ICOANEI, 14.
Consultațiunii 8—10 a. p. m. 6—8 m. 4512

VIN NEGRU

de Orevița și Golu-Drancea
Vechi de 4 ani, calitate superioară tuturor altor vinuri. — 15 fr. vadră.

ALB DE DRAGASIANI

din recolta anului 1879. — 15 fr. vadră la
PAUN POPESCU & Comp.
18, Strada Lipsocani, 18.

șicul avea din prisos arme cu un tir de-ărtat.

Dar nu prin toate părțile Transilvaniei s'au întâmplat astfel. — După bătălia de la Sânt-Ioana (31 Octombrie 1848), locotenent-colonel Urban s'a văduț silit să concedieze gloatele adunate dinprejurul Năsăudului, Bistriței și al Reghinului săsesc, cam la 10,000 oameni, pentru „neobișnuița lor cu focul de pușcă”.

Tot așa se împăștiară în bătăliile din 19 și 20 Decembrie 1848, de la Sarduca, gloatele comandate de căpitanul Arsenție, intimidată de mai multe focuri de tunuri. Aceste cazuri seduseră neapărat pe unii martori militari oculari la o sentință foarte desavantajoasă relativ la capacitatea de rezistență a gloatelor, din cauză că în unele ocașii nu fuseră statornice. Cine, întrebam însă, armat numai cu un par, o lance sau o coasă va rezista cu statornicie unui inamic bine armat, și va suferi cu dragă inimă să se tragă focuri asupra sa? Ideea și simțul, de a se ținea pasive făcându-se adese-ori pe unele gloate să se descurgăze.

Cu toate acestea legiunile Moților, armate numai cu arme de mână, făcând o excepțiune glorioasă. — Astfel atacul sulțșilor comandați de prefectul Vlăduțu hotărîse lupta contra maiorului Hatvany la asaltul de la Abrud în ziua de 9 Maiu 1849. — Când acest maior se văzu forțat după expedițiunea a doua, a parăsi numitul oraș de munte, lăncerii făcând un măcel infiricoșat asupra inamicului pus pe fugă.

Tot atât de rău i merse colonelului ungur Baronul Kemény cu ocașia retragerii sale de la Abrud, în ziua de 16 Iunie 1840.

La 3 Iunie 1849 o legiune inamică de voluntari sub comandă lui Velics, fusese sedusă într'un defileu, nu departe de Trăscău, unde cea mai mare parte fusese masacrată de către lăncerii români. — La 13 Aprilie 1849, prefectul Balint puse pe fugă în valea de la Cacova-Jarășii de mai multe ori pe inamic prin un atac de sulțșii. — Asemenea conduse acelaș prefect în ziua de 15 Iunie 1849, la Roșia, cu 500 sulțșii o lovire atât de grănică contra centrului trupelor inamicului în cât acestia luară imediat câmpii. — Când maghiarii înaintară din împrejuririle Turde către Ofenbaia, în bătău cu sulțșii eșă acelaș prefect Balint în trei bătălii sângeroase (25, 27 și 29 Iunie 1849) lângă Poarta de la stâncă, de la Poșaga, până la Termină. (Va urma).

S'a dovedit mai în urmă că Urban, ajuns general de divizie prin laurii ce i dobândise în frun ea vrșezului regiment de grăniceri români No. 2, în timpul revoluțiunii, a fost un om invidios, care a căutat să-și atribue toate faptele militare executate de grănicerii regimentului comandat de densus numai la tatelelor sale militare. — Distingerea Românilor nu o vedea cu ochi buni, și în loc să organizeze gloatele, — le desprețuia și le facilita demoralizarea. — Răspăta fafaronadelor sale l'a ajuns în campania din Italia în 1859, când, crezând lumea militară austriacă, în mare parte greșit informată, că densus posedea calități de bun general, fusese însărcinat cu un corp de guerilă compus din trupe ușoare din toate armele să asigure flancul drept al armatei austriece, — și a fost bătut de celele neregulate ale lui Garibaldi, — și după bătălia de la Magenta, ajunsese în cel mai mare pericol de a fi tăiat de comunicația cu armata principală austriacă, — de care a scăpat numai prin o retragere în marșuri peste măsură forțate, cădându-l de oboseală a treia parte din cele 20,000 oameni ce comanda, — pentru care motiv căzuse în disgracia imperatorului Francis-Iosif. — Nota traducătorului.

Bătrânul căpitan Arsenție, din regimentul de grăniceri de la Năsăud, a dirijat parte din gloatele cu acăror organizare ar fi trebuit să se ocupe Urban, căruia nu-i convenea. Nota traducătorului.

Majorul Hatvany, cu prea puțină călăreț, a scăpat numai ca printr'o minune. Nota traducătorului.

scurți și cu haina à la Française mi ceru numele: după câte-va minute fușel introdus într'un salon de așteptare care ar fi fost la locul lui chiar în interiorul unui palat Opere de artă, tablouri de a le maestrilor, tapete de mătase din Damasc și din Smyrna, smalturi din timpul renașterii, vase vechi italiene; o lumânare ardea pentru fumătorii pe o masă plină de ziare, de broșuri și buletine cu ultimele cursuri ale Burselor. Jean sosi îndată, n'aveuse neplăcerea a l'astepta multă vreme; o ușă se deschise și apără.

Veni spre mine cu mâna întinsă, cu multă inlesnire și fără să se ferească într'u ceva, fără cea mai mică turburare aparentă, ca și cum luxul în care l surprindeam, ar fi fost prețul văduț al unei munci glorioase sau oneste. Începu să ceară ertare că n'a căutat să mă vază așa multă vreme. — Ești cu totul ertat, îi zise eu. Sosesc din Bretonia, am avut ocașunea să văz familia d-tale, și, fiind-că tot-d'a-una mi-ai vorbit de părinții d-tale cu respect și iubire, crez a împlini o datorie venind să-ți vorbesc despre starea de mână-nire în care i-am găsit.

Începu să-ți povestească spectacolul sdrobitor la care asistasem; dar Jean mă intreruse îndată.

— Te rog, domnule, nu merge mai departe, mi zise el cu mare liniște și cu tonul unei bune-cuviințe perfecte. Aprob intențiunile d-tale, dar știu de

mult tot ceia ce voești a-mi spune și nu-mi veș putea aduce nici o știre nouă. E lucru cunoscut, că modul meu de trăiu este un subiect de neliniște și un scandal pentru toți ai mei. Frații mă reneagă, mama plânge în ascuns din cauza mea, tata nu mă mai cunoaște. Să vorbim cu inima deschisă, — sunt căsă disperării și rușinei familiei mele. Ei bine! domnule fi judecătorul meu; — ce am făcut oare ca să desăfșur acest lux de doliu și de asprime, ca să perz afecțiunea ființelor care mă iubeau, și să caz așa de jos din stima lor? Să fi comis cine știe ce crimă mare și tot nu era se fiu tratat mai aspru. Vina mea este dacă părinții mei, închiși și zăvorțiți în amintirea tinerității, au îmbătrânit fără să bage de seamă transformarea ce se face în jurul lor? Vina mea este dacă, după ce am fost crescut ca într'o mânăstire, legănat în iluziuni, nutrit cu povești albastre și îndopat cu ideal, m'am deșteptat într'o bună dimineață în fața unei societăți în care numai banul e pozitiv, și care desminte prin violența dorințelor sale toate credințele, toate visurile de care mi se umplusesse creerii; vina mea este, în fine, dacă, în acest pământ al făgăduinței unde soseam cu buzele înflăcărate și cu inima încălzită, am găsit numai isvoare secate și focuri stinse? Nu eram un sfânt; obosit d'a alerga după chimere, d'astrânge în

brațe numai fantome și d'a lăsa o bucată din carnea mea în fie care din aceste îmbrățișări, m'am obișnuit puțin câte puțin cu realitatea; neputând aspira se reformez secolul, am intrat în moravurile lui și m'am îmbrăcat cu haina lui; mi s'a părut că, într'o societate în care banul este Dumnezeu, a nu fi bogat ar fi o impietate. A trecut vremea bunurilor strănse cu greu și în timp îndelungat. Totul merge repede astăzi. Averele nu se mai cucereste, se surprinde sau se siluește. Am jucat, nu zic nu; dacă aceasta este un cas demn de spânzurațoare, apoi mulți oameni ar trebui s'atârne în aer. Am avut îndrăzneală și sânge rece, ochiul sigur și observator, hotărîrea repede, — și totul mi-a reușit; unde este reul? Susțiu prin joc situațiunea casei mele pe care jocul 'mi-a dat'o; printre averile contimporane, câte inumeri d-ta care ar putea invoca o altă origină, și care se mențin printr'o altă muncă? Dacă ai vedea carnetul agentului meu de schimb, mai vedea alături cu mulți oameni cum se cade. Părinții mei au trăit cu pasiunile epocii lor; eu cu pasiunile epocii mele. Ce faptă mi s'ar putea imputa? M'am îmbogățit în paguba onoarei? Numele meu a servit ca firmă vre-unei întreprinderi indoielnice? M'a surprins cine-va furșându-mă seara în vr'un tripotaj clandestin? Muncesc la lumina mare și mă duc pretutindeni cu frun-

tea rădicată. Dacă bogăția mea este fica întâmplării, o legitimez și o inobilez prin întrebuintarea ce știu să fac cu ea. Cheltuesc ca un mare seignior, și aurul care trece prin mâinele mele n'are timp să le mănjească; cât pentru lumea în care trăiesc, crede-mă, ori ce nume 'ți-ar plăcea să i dai nu valorează nici mai mult nici mai puțin de cât aceia care să intitulează cu modestia lume bună. Ar putea cineva fără nici un pericol să treacă din una în alta, n'ar cădea prea de sus. Fie sigură familia mea, femeile de jos nu costă mai mult de cât cele de sus; ș'apoi mai au și avantajul, cele d'înțai, că de la început știu dacă trebuie să te întemeiez pe desinteresarea lor. Să mărturisim un lucru, aceste diverse categorii de lumii sunt numai nominale; în fond, nu există; mai mult sau mai puțin grosolane, mai mult sau mai puțin ipocrite, mai mult sau mai puțin sfruntate, — rîvnirile sunt aceleași pretutindeni. Nu mai sunt suflete; materia ne conduce. Societatea este o imensă bohemă; de o parte bohema murdară, înrăutățită, care să grăbește a trăi ș'a profita ca cum s'ar simțit luată l'alămente spre capul furtunelor, ca cum fie-care zi ce trece ar părea că nu mai are o adouă-zi. Iată, domnule; adevărul adevăr; restul e numai vis și minciună!...

(Va urma).

